Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 24 maj 2016*

”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att hindra spridning av kärnmaterial i Iran — Frysning av tillgångar — Felaktig rättstillämpning — Rättslig grund — Oriktig bedömning — Brist på bevisning”

I de förenade målen T-423/13 och T-64/14,

Good Luck Shipping LLC, Dubai (Förenade Arabemiraten), företrätt av F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, och M. Taher, solicitor,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av V. Piessevaux och B. Driessen, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående dels en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 2013/270/Gusp av den 6 juni 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 156, 2013, s. 10), av rådets genomförandeförordning (EU) nr 522/2013 av den 6 juni 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 156, 2013, s. 3), av rådets beslut 2013/661/Gusp av den 15 november 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 306, 2013, s. 18) och av rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 av den 15 november 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 306, 2013, s. 3), i de delar som dessa rättsakter rör sökanden, dels en talan om att rådets beslut 2013/497/Gusp av den 10 oktober 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 272, s. 46), och rådets förordning (EU) nr 971/2013 av den 10 oktober 2013, om ändring av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 272, 2013, s. 1), ska förklaras inte vara tillämpliga,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden E. Martins Ribeiro samt domarna S. Gervasoni och L. Madise (referent),

justitiesekreterare: handläggaren M. Junius,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 13 januari 2016,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

Bakgrund till tvisten

1 De aktuella målen rör det system med restriktiva åtgärder som införts för att utöva påtryckningar mot Islamiska republiken Iran i syfte att förmå landet att upphöra med sin spridningskänsliga kärntekniska verksamhet och med utvecklingen av system för kärnvapenbärare.

2 Sökanden, Good Luck Shipping LLC, är en skeppsmäklare med säte i Dubai (Förenade Arabemiraten). Sökanden organiserar fartygens förtöjning samt avlastning och lastning av frakt.

3 Den 26 juli 2010 antog Europeiska unionens råd, med stöd av artikel 29 FEU, beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, 2010, s. 39). I artikel 20.1 i detta beslut föreskrivs följande:

”Alla penningmedel och ekonomiska resurser som direkt eller indirekt tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av följande ska frysas:

…

b) de personer och enheter som inte omfattas av bilaga I och som är engagerade i, är direkt knutna till eller ger stöd till Irans spridningskänsliga kärntekniska verksamhet eller till utvecklingen av system för kärnvapenbärare, inklusive genom att medverka i upphandling av förbjudna artiklar och varor och förbjuden utrustning, materiel och teknik, och de personer eller enheter som agerar på deras vägnar eller på deras uppdrag, eller de enheter som ägs eller kontrolleras av dem, inbegripet genom olagliga medel, samt personer och enheter som har bistått angivna personer eller enheter med att kringgå eller bryta mot bestämmelser i FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) och 1929 (2010) eller i detta beslut samt andra högre funktionärer och enheter inom Islamiska revolutionsgardet och Islamic Republic of Iran Shipping Lines liksom enheter som ägs, kontrolleras av dem eller agerar på deras vägnar, enligt förteckningen i bilaga II.

…”

4 I bilaga II till beslut 2010/413, under avdelning III, som har rubriken ”Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL)”, har namnen på flera bolag däribland IRISL och Hafize Darya Shipping Lines (nedan kallat HDSL) tagits upp i förteckningen över enheter vars penningmedel frysts.

5 Den 8 oktober 2010 väckte flera bolag, däribland IRISL och HDSL, talan vid tribunalen (registrerad under målnummer T-489/10), och yrkade bland annat att beslut 2010/413 skulle ogiltigförklaras i de delar som beslutet rörde bolagen.

6 Efter att ha antagit beslut 2010/413 antog rådet, den 25 oktober 2010, förordning (EU) nr 961/2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, 2010, s. 1). Enligt artikel 16.2 i förordning nr 961/2010 ska alla tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör de personer, enheter och organ som förtecknas i bilaga VIII till nämnda förordning frysas. Namnen på flera enheter, däribland IRISL och HDSL, har förts in i förteckningen i nämnda bilaga.

7 Rådet antog den 1 december 2011 beslut 2011/783/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 319, 2011, s. 71), genom vilket rådet bland annat förde in sökandens namn i förteckningen i avdelning III i bilaga II till beslut 2010/413.

8 Samma dag antog rådet genomförandeförordning (EU) nr 1245/2011 om genomförande av förordning nr 961/2010 (EUT L 319, s. 11), genom vilken bland annat sökandens namn togs upp i förteckningen i bilaga VIII till förordning nr 961/2010.

9 I beslut 2011/783 och i genomförandeförordning nr 1245/2011 (nedan tillsammans kallade rättsakterna från december 2011) motiverade rådet beslutet att frysa sökandens tillgångar och ekonomiska resurser på följande sätt:

”Bolag som agerar för IRISL. [Sökanden] har bildats som efterföljare till Oasis Freight Company alias Great Ocean Shipping Services, som är föremål för EU-sanktioner och befinner sig under likvidation. [Sökanden] har utfärdat falska transporthandlingar för IRISL och för enheter som ägs eller kontrolleras av IRISL. [Sökanden a]gerar på av EU på förteckningen uppförda HDSL:s vägnar samt för [Safiran Payam Darya Shipping Lines] i Förenade Arabemiraten. [Sökanden b]ildades i juni 2011 med anledning av sanktionerna i syfte att ersätta Great Ocean Shipping Services och Pacific Shipping.”

10 Genom skrivelse av den 5 december 2011 informerade rådet sökanden om att dess namn hade tagits upp i förteckningarna över personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärder som vidtagits mot Iran, vilka återfinns i bilaga II till beslut 2010/413 respektive i bilaga VIII till förordning nr 961/2010.

11 Genom skrivelse av den 7 februari 2012 yttrade sig sökanden över rättsakterna från december 2011 och begärde tillgång till rådets handlingar i ärendet.

12 Den 9 februari 2012 väckte sökanden talan om ogiltigförklaring av rättsakterna från december 2011 i de delar som dessa rättsakter rörde sökanden. Målet registrerades under målnummer T-57/12.

13 Den 23 mars 2012 upphävdes förordning nr 961/2010 genom rådets förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 88, 2012, s. 1). Rådet tog upp sökandens namn i förteckningen i bilaga IX till förordning nr 267/2012. I artikel 23.2 i den sistnämnda förordningen föreskrivs följande:

”Alla tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör eller ägs, innehas eller kontrolleras av de personer, enheter och organ som förtecknas i bilaga IX ska frysas. Bilaga IX ska omfatta fysiska och juridiska personer, enheter och organ om vilka det i enlighet med artikel 20.1 b och c i rådets beslut 2010/413/Gusp har fastställts att de

…

b) är en fysisk eller juridisk person, en enhet eller ett organ som har hjälpt förtecknade personer, enheter eller organ att kringgå eller bryta mot bestämmelserna i denna förordning, rådets beslut 2010/413/Gusp eller FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) och 1929 (2010),

…

e) är en juridisk person, enhet eller organ som ägs eller kontrolleras av Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL), eller agerar på dess vägnar.”

14 Sökandens namn togs upp i förteckningen i punkt III, B, 43 i bilaga IX till förordning nr 267/2012. Till grund för beslutet anfördes samma skäl som i rättsakterna från december 2011 (se punkt 9 ovan).

15 Genom handling som inkom till tribunalens kansli den 30 april 2012 anpassade sökanden sina yrkanden i mål T-57/12, i syfte att även bestrida förordning nr 267/2012 i de delar som den rörde sökanden.

16 Genom skrivelse av den 31 maj 2012 besvarade rådet sökandens skrivelse av den 7 februari 2012 och överlämnade de handlingar till sökanden på grundval av vilka det hade antagit rättsakterna från december 2011 och tagit upp sökandens namn i förteckningarna över personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärder som vidtagits mot Iran, vilka återfinns i bilaga II till beslut 2010/413 respektive bilaga VIII till förordning nr 961/2010.

17 Genom skrivelse av den 31 januari 2013 lämnade sökanden sina synpunkter på att dess namn hade tagits upp i förteckningarna över personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärder som vidtagits mot Iran, vilka återfinns i bilaga II till beslut 2010/413 respektive bilaga IX till förordning nr 267/2012 (nedan kallade de omtvistade förteckningarna), till rådet.

18 Den 6 juni 2013 antog rådet beslut 2013/270/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 156, 2013, s. 10) och genomförandeförordning (EU) 522/2013 om genomförande av förordning nr 267/2012 (EUT L 156, 2013, s. 3). Genom dessa rättsakter (nedan tillsammans kallade rättsakterna från juni 2013) ändrade rådet skälen för upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna enligt följande:

”Bolag som agerar för IRISL. Kontrolleras av [M. M. F.]. [Sökanden] har bildats som efterföljare till Oasis Freight Company, alias Great Ocean Shipping Services, som är föremål för EU-sanktioner och befinner sig under likvidation. [Sökanden] har utfärdat falska transporthandlingar för IRISL och för enheter som ägs eller kontrolleras av IRISL. [Sökanden] agerar för av EU på förteckningen uppförda HDSL samt för [Safiran Payam Darya Shipping Lines] i Förenade Arabemiraten. [Sökanden b]ildades i juni 2011 med anledning av sanktionerna i syfte att ersätta Great Ocean Shipping Services.”

19 Genom skrivelse av den 10 juni 2013 delgav rådet sökanden rättsakterna från juni 2013. Sökanden informerades även om möjligheten att begära omprövning av beslutet att ta upp dess namn i de omtvistade förteckningarna och att bestrida dessa rättsakter vid tribunalen.

20 Den 16 augusti 2013 väckte sökanden talan vid tribunalen och yrkade att rättsakterna från juni 2013 skulle ogiltigförklaras i de delar som rättsakterna rörde sökanden. Målet registrerades under målnummer T-423/13.

21 Genom dom av den 6 september 2013, Good Luck Shipping/rådet (T-57/12, ej publicerad, EU:T:2013:410), biföll tribunalen sökandens talan och ogiltigförklarade rättsakterna från december 2011 och förordning nr 267/2012 i de delar som dessa rättsakter rörde sökanden. Tribunalen motiverade domen med att rådet inte hade framlagt bevisning för de faktiska omständigheter som sökanden hade klandrats för (dom av den 6 september 2013, Good Luck Shipping/rådet, T-57/12, ej publicerad, EU:T:2013:410, punkt 68).

22 Vad avser rättsverkningarna i tiden av ogiltigförklaringen av rättsakterna från december 2011 och av förordning nr 267/2012 i den, i punkt 21, ovan nämnda domen, fastställde tribunalen att rättsverkningarna av beslut 2011/783 skulle upprätthållas med avseende på sökanden till dess att ogiltigförklaringen av förordning nr 267/2012 trädde i kraft. Enligt artikel 60 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol ägde detta ikraftträdande, med avvikelse från artikel 280 FEUF, rum först efter utgången av den tid som anges i artikel 56 första stycket i denna stadga.

23 Genom dom av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453) ogiltigförklarade tribunalen bland annat bilaga II till beslut 2010/413, bilaga VIII till förordning nr 961/2010 och bilaga IX till rådets förordning nr 267/2012, i de delar som dessa rättsakter föreskrev att IRISL:s namn skulle tas upp i de omtvistade förteckningarna, med hänvisning till att rådet inte hade visat att IRISL hade gett stöd till kärnvapenspridning (dom av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet, T-489/10, EU:T:2013:453, punkt 76). Tribunalen ogiltigförklarade därefter upptagandet av namnen på andra enheter vilka misstänktes för att ha agerat för IRISL:s räkning, däribland HDSL, med hänvisning till att den

omständighet som låg till grund för beslutet att ta upp deras namn, det vill säga det faktum att de kontrollerades av eller hade agerat för IRISL:s räkning, inte längre utgjorde ett tillräckligt skäl för att vidta och upprätthålla de restriktiva åtgärder som avsåg dessa enheter då det inte på ett giltigt sätt hade fastställts att IRISL hade gett stöd till kärnvapenspridning (dom av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet, T-489/10, EU:T:2013:453, punkt 77).

24 Vad avser rättsverkningarna i tiden av ogiltigförklaringen i den, i punkt 23, ovan nämnda domen fastställde tribunalen att rättsverkningarna av beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2010/644, skulle upprätthållas i de delar som beslutet rörde IRISL och övriga sökande, däribland HDSL och Safiran Payam Darya Shipping Lines (nedan kallat SAPID), till dess att ogiltigförklaringen av förordning nr 267/2012 trädde i kraft. I enlighet med artikel 60 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol ägde detta ikraftträdande, med avvikelse från artikel 280 FEUF, rum först efter utgången av den tid som anges i artikel 56 första stycket i denna stadga.

25 Den 10 oktober 2013 antog rådet beslut 2013/497/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 272, 2013, s. 46), samt förordning (EU) nr 971/2013 om ändring av förordning nr 267/2012 (EUT L 272, 2013, s. 1) (nedan tillsammans kallade rättsakterna från oktober 2013). Genom dessa rättsakter ändrades särskilt de allmänna kriterierna i artikel 20.1 b i beslut 2010/413 och i artikel 23.2 b och c i förordning nr 267/2012 för att i förteckningen uppta personer och enheter som utgör föremål för restriktiva åtgärder i syfte att hindra spridning av kärnmaterial i Iran. Genom rättsakterna föreskrevs bland annat nya allmänna kriterier för upptagande i de omtvistade förteckningarna vilka gjorde det möjligt att inkludera namn på

— personer eller enheter som kringgått eller brutit mot bestämmelser i FN:s säkerhetsråds resolutioner 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) och 1929 (2010), beslut 2010/413 och förordning nr 267/2012,

— personer eller enheter som bistått angivna personer eller enheter med att kringgå nämnda bestämmelser, och

— personer eller enheter som ägs eller kontrolleras av IRISL, som agerar på IRISL:s vägnar eller tillhandahåller försäkringstjänster eller andra betydande tjänster till IRISL eller till enheter som ägs eller kontrolleras av IRISL eller som agerar på dess vägnar.

26 Genom skrivelse av den 14 oktober 2013 informerade rådet sökanden om att det hade tagit fasta på domen av den 6 september 2013, Good Luck Shipping/rådet (T-57/12, ej publicerad, EU:T:2013:410), och att det ämnade ta upp sökandens namn på nytt i de omtvistade förteckningarna med tillämpning av de nya allmänna kriterier för upptagande vilka hade fastställts genom rättsakterna från oktober 2013. Rådet gav sökanden en frist till den 1 november 2013 att komma in med synpunkter.

27 Den 31 oktober 2013 gjorde sökanden gällande att företaget inte hade getts tillräckligt med tid för att inkomma med synpunkter samt begärde att rådet skulle bekräfta att dess namn inte skulle tas upp på nytt i de omtvistade förteckningarna eller, om så inte var fallet, att rådet skulle ge sökanden tillgång till samtliga uppgifter och den bevisning som det grundade sig på. Sökanden begärde dessutom ett motiverat svar på sin skrivelse.

28 Den 15 november 2013 togs sökandens namn upp i förteckningen i bilaga II till beslut 2010/413 genom rådets beslut 2013/661/Gusp om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 306, 2013, s. 18).

29 Som en följd därav upptogs sökandens namn samma dag i förteckningen i bilaga IX till rådets förordning nr 267/2012 genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 om genomförande av förordning nr 267/2012 (EUT L 306, 2013, s. 3).

30 Såväl i beslut 2013/661 som i förordning nr 1154/2013 (nedan tillsammans kallade rättsakterna från november 2013) anförde rådet följande skäl:

”Good Luck Shipping Company LLC tillhandahåller som agent för [HDSL] betydande tjänster i Förenade Arabemiraten till HDS[L], som är en i förteckningen upptagen enhet som agerar på uppdrag av IRISL.”

31 Genom skrivelse av den 18 november 2013 besvarade rådet sökandens skrivelse av den 31 oktober 2013 och informerade sökanden om att det fortfarande ansåg att återupptagandet var motiverat, att det därför på nytt hade tagit upp sökandens namn i de omtvistade förteckningarna och att det samtidigt gav sökanden tillgång till handlingarna i ärendet vilka inkluderade den bevisning som rådet hade grundat sig på.

32 Genom rådets beslut 2013/685/Gusp av den 26 november 2013 om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 316, 2013, s. 46), och genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 1203/2013 av den 26 november 2013 om genomförande av förordning nr 267/2012 (EUT L 316, 2013, s. 1), togs IRISL:s och HDSL:s namn på nytt upp i de omtvistade förteckningarna med tillämpning av de nya allmänna kriterierna för upptagande vilka hade fastställts genom rättsakterna från oktober 2013.

33 Den 29 januari 2014 väckte sökanden talan, vilken registrerades under målnummer T-64/14. Talan avsåg rättsakterna från november 2013 och rättsakterna från oktober 2013.

Förfarandet och parternas yrkande

34 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 16 augusti 2013 väckte sökanden, såsom angetts i punkt 20 ovan, talan om ogiltigförklaring av rättsakterna från juni 2013, i de delar som dessa rättsakter rörde sökanden. Målet registrerades under målnummer T-423/13.

35 Till följd av att tribunalens sammansättning delvis hade förnyats tilldelades en ny referent mål T-423/12. Denne förordnades därefter att tjänstgöra på andra avdelningen, varför målet tilldelades denna avdelning.

36 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 29 januari 2014 väckte sökanden, såsom angetts i punkt 33 ovan, talan (registrerad under målnummer T-64/14) och yrkade att rättsakterna från november 2013 skulle ogiltigförklaras, i de delar som dessa rättsakter rörde sökanden, samt att rättsakterna från oktober 2013 skulle förklaras inte vara tillämpliga i de delar som dessa rättsakter, genom att fastställa de nya allmänna kriterierna för upptagande i de omtvistade förteckningarna, hade utgjort rättslig grund för rättsakterna från november 2013.

37 Genom beslut av ordföranden på tribunalens andra avdelning av den 17 juli 2014 förenades målen T-423/13 och T-64/14 vad gäller det muntliga förfarandet och domen, i enlighet med artikel 50 i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991.

38 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen att inleda det muntliga förfarandet. Såsom en processledande åtgärd enligt artikel 89 i tribunalens rättegångsregler ställde tribunalen skriftliga frågor till parterna som besvarade dessa frågor inom den föreskrivna fristen.

39 I mål T-423/13 har sökanden yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara rättsakterna från juni 2013, i de delar som dessa rättsakter rör sökanden, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

40 I mål T-64/14 har sökanden yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara rättsakterna från november 2013, i de delar som dessa rättsakter rör sökanden,

— med stöd av artikel 277 FEUF fastställa att rättsakterna från oktober 2013 inte är tillämpliga, och

— förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

41 Rådet har i de förenade målen T-423/13 och T-64/14 yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Mål T-423/13

42 Sökanden har åberopat fyra grunder till stöd för talan i mål T-423/13, vilken avser rättsakterna från juni 2013. Den första grunden rör ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Den andra grunden rör en uppenbart oriktig bedömning till följd av att de allmänna kriterierna om upptagande i de omtvistade förteckningarna inte hade iakttagits, bristande bevisning och avsaknad av rättslig grund. Den tredje grunden rör ett åsidosättande av rätten till försvar och rätten till en effektiv domstolsprövning. Den fjärde grunden rör ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen och de grundläggande rättigheterna, såsom rätten till egendom, näringsfriheten och rätten till respekt för privatlivet.

43 Tribunalen ska först pröva den andra grunden.

44 Genom den andra grunden har sökanden i sak framfört två invändningar. Den första invändningen rör en oriktig bedömning. Sökanden anser att de skäl som har anförts med avseende på företaget är felaktiga och att rådet inte har framlagt någon bevisning för nämnda skäl. Den andra invändningen rör avsaknaden av en rättslig grund. Till stöd för den andra invändningen har sökanden dels anfört att upptagandet av företagets namn i de omtvistade förteckningarna grundade sig på den omständigheten att IRISL hade tagits upp i nämnda förteckningar, ett upptagande som ogiltigförklarades genom dom av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453), dels att ogiltigförklaringen av det första upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna med anledning av domen av den 6 september 2013, Good Luck Shipping/rådet (T-57/12, ej publicerad, EU:T:2013:410), borde ha lett till en ogiltigförklaring av beslutet att behålla sökandens namn i förteckningarna i rättsakterna från juni 2013.

45 Rådet har gjort gällande att upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna grundar sig på två olika kriterier, varav det ena är att företaget har agerat på IRISL:s vägnar och det andra är att sökanden har hjälpt enheter vilkas namn har upptagits i nämnda förteckningar att kringgå sanktioner som vidtagits mot dem. De skäl som angetts i rättsakterna från juni 2013 och den bevisning som framlagts gör det således möjligt att motivera nämnda upptagande med hänvisning till något av de båda ovannämnda kriterierna.

46 Det ska i detta hänseende erinras om att rådet, enligt rättspraxis, har ett visst utrymme för skönsmässig bedömning för att från fall till fall avgöra om de rättsliga kriterier som de aktuella restriktiva åtgärderna grundas på är uppfyllda (se dom av den 3 juli 2014, National Iranian Tanker Company/rådet, T-565/12, EU:T:2014:608, punkt 54 och där angiven rättspraxis).

47 Unionsdomstolarna är emellertid skyldiga att säkerställa en i princip fullständig kontroll av lagenligheten av samtliga unionsrättsakter i förhållande till de grundläggande rättigheterna, vilka utgör en del av unionens rättsordning. Detta gäller även för rättsakter som syftar till att genomföra resolutioner som antagits av säkerhetsrådet med stöd av kapitel VII i Förenta nationernas stadga (se dom av den 3 juli 2014, National Iranian Tanker Company/rådet, T-565/12, EU:T:2014:608, punkt 55 och där angiven rättspraxis).

48 Till dessa grundläggande rättigheter hör bland annat iakttagande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd (se dom av den 28 november 2013, rådet/Fulmen och Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, punkt 59 och där angiven rättspraxis).

49 Iakttagandet av rätten till försvar, vilken föreskrivs i artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och i föreliggande fall säkerställs genom artikel 24.3 och 24.4 i beslut 2010/413, och artikel 46.3 och 46.4 i förordning nr 267/2012, omfattar rätten att bli hörd och rätten att få tillgång till akten med förbehåll för berättigade intressen vad avser sekretess (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 november 2013, rådet/Fulmen och Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, punkt 60 och där angiven rättspraxis).

50 Rätten till en effektiv domstolsprövning, som fastställs i artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, kräver att den berörda personen har möjlighet att få kännedom om de skäl som ligger till grund för det beslut som fattats rörande honom eller henne, antingen genom att läsa själva beslutet eller genom att på begäran underrättas om skälen för beslutet, utan att detta påverkar den behöriga domstolens rätt att kräva att den aktuella myndigheten anger dessa. Detta är nödvändigt för att den berörde ska kunna ta till vara sina rättigheter under bästa möjliga förutsättningar och, med kännedom om samtliga omständigheter, kunna avgöra huruvida det finns anledning att väcka talan vid behörig domstol samt för att behörig domstol fullt ut ska kunna genomföra legalitetskontrollen av det aktuella beslutet (se dom av den 28 november 2013, rådet/Fulmen och Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, punkt 61 och där angiven rättspraxis).

51 För att den domstolsprövning som garanteras i artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna ska vara effektiv krävs bland annat att unionsdomstolen försäkrar sig om att beslutet, som är individuellt i förhållande till den berörda personen eller enheten, grundas på faktiska omständigheter som utgör ett tillräckligt underlag för ett sådant beslut. Detta förutsätter att de faktiska omständigheter som har åberopats i redogörelsen för skälen och som ligger till grund för nämnda beslut undersöks, vilket betyder att domstolskontrollen inte är begränsad till en abstrakt bedömning av huruvida de angivna skälen sannolikt är korrekta, utan avser frågan huruvida dessa skäl, eller åtminstone ett av dem som i sig anses utgöra tillräckligt stöd för beslutet, är väl underbyggda (se dom av den 28 november 2013, rådet/Fulmen och Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, punkt 64 och där angiven rättspraxis).

52 Domstolsprövningen av en rättsakts laglighet, när rättsakten innebär att restriktiva åtgärder vidtas mot en enhet, omfattar enligt fast rättspraxis dels bedömningen av de fakta och omständigheter som har åberopats som grund för beslutet, dels prövningen av den bevisning och de uppgifter som ligger till grund för nämnda bedömning. Om rättsakten ifrågasätts ankommer det på rådet att ange dessa fakta och omständigheter, så att unionsdomstolen kan pröva dem (se dom av den 6 september 2013, Bateni/rådet, T-42/12 och T-181/12, ej publicerad, EU:T:2013:409, punkt 46 och där angiven rättspraxis, och dom av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet, T-489/10, EU:T:2013:453, punkt 42 och där angiven rättspraxis). Med andra ord är det den behöriga unionsmyndigheten som, vid ett eventuellt bestridande, ska visa att det finns grund för de skäl som har åberopats mot den berörda personen, och inte den berörda personen som ska bevisa motsatsen, det vill säga att det saknas grund för skälen. Det är viktigt att de uppgifter och den bevisning som inges stöder de skäl som har åberopats mot den berörda personen (se dom av den 3 juli 2014, National Iranian Tanker Company/rådet, T-565/12, EU:T:2014:608, punkt 57 och där angiven rättspraxis).

53 I föreliggande fall ska tribunalen, innan den prövar huruvida de invändningar, vilka det erinras om i punkt 44 ovan, som anförts inom ramen för den andra grunden, är välgrundade, fastställa vilka omständigheter som rådet med framgång kan åberopa med avseende på iakttagandet av sökandens rätt till försvar och till en effektiv domstolsprövning.

Omständigheter vilka rådet i föreliggande fall kan åberopa med framgång

54 Tribunalen ska pröva om den bevisning som rådet åberopat i sin svarsinlaga i mål T-423/13 med framgång kan åberopas till stöd för skälen för att ta upp sökandens namn i de omtvistade förteckningarna, utan att detta äventyrar sökandens rätt till försvar och till en effektiv domstolsprövning.

55 För det första ska det erinras om att de angripna rättsakternas lagenlighet endast kan bedömas utifrån de faktiska och rättsliga omständigheter som låg till grund för deras antagande och inte utifrån omständigheter som rådet har fått kännedom om efter det att rättsakterna antogs. Detta gäller även om rådet skulle anse att dessa omständigheter skulle kunna rättfärdiga nämnda rättsakter. Tribunalen får nämligen inte efterkomma rådets uppmaning att slutgiltigt ersätta skälen för dessa rättsakter (se dom av den 6 september 2013, Bateni/rådet, T-42/12 och T-181/12, ej publicerad, EU:T:2013:409, punkt 51 och där angiven rättspraxis).

56 För det andra ska det erinras om att när det gäller ett påföljande beslut om frysning av penningmedel krävs enligt rättspraxis för att rätten till försvar ska anses iakttagen dels att rådet informerar den berörde om de exakta uppgifter eller fakta i det relevanta ärendet som enligt rådet berättigar att den berördes namn behålls i de omtvistade förteckningarna liksom i förekommande fall om de nya omständigheter som läggs vederbörande till last, dels att vederbörande ges tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt yttra sig därom (dom av den 12 december 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/rådet, T-228/02, EU:T:2006:384, punkt 126).

57 När en första rättsakt med beslut om att en enhets tillgångar ska frysas föreligger ska med andra ord, om inte tvingande hänsyn till unionens eller dess medlemsstaters säkerhet, eller deras internationella relationer, utgör hinder därför, den berörde underrättas om de omständigheter som läggs vederbörande till last samtidigt som den aktuella rättsakten antas eller så snart som möjligt därefter. Den berörda enheten har även rätt att, på begäran, yttra sig över dessa omständigheter när rättsakten väl har antagits (dom av den 6 september 2013, Bank Melli Iran/rådet, T-35/10 och T-7/11, EU:T:2013:397, punkt 83 och där angiven rättspraxis). Varje påföljande beslut om frysning av penningmedel ska däremot, innan det antas, föregås av en möjlighet för den berörde att höras på nytt och, i förekommande fall, av information om de nya omständigheter som görs gällande mot vederbörande (dom av den 11 juli 2007, Sison/rådet, T-47/03, ej publicerad, EU:T:2007:207, punkterna 173 och 178).

58 I föreliggande fall konstaterar tribunalen att rådet först den 4 november 2013, i samband med att det till tribunalen ingav svarsinlagan i mål T-423/13, åberopade den bevisning som det hade hittat på internet den 11 mars och den 28 oktober 2013, på grundval av vilken rådet ansåg sig kunna motivera beslutet att behålla sökandens namn i de omtvistade förteckningarna. Det rör sig här om följande bevisning:

a) Ett curriculum vitae för en av sökandens anställda vilket hittades på internet den 28 oktober 2013, i vilket det i princip angavs att den person som avsågs i nämnda handling arbetade för sökanden, som är HDSL:s agent i Jebel Alis hamn (Förenade Arabemiraten) och som, varje gång som IRISL lägger till i nämnda hamn, bistår nämnda organisationen med nödvändig hjälp.

b) Ett utdrag från webbplatsen för sammanslutningen av agenter för rederier i Dubai, vilket hittades på internet den 11 mars 2013, som visade att namnet på sökandens representant var detsamma som namnet på den person som representerade bolaget Great Ocean Shipping Service.

c) Ett curriculum vitae för en person bosatt i Sharjah (Förenade Arabemiraten), vilket hittades den 11 mars 2013 på webbplatsen för ett företag med säte i Sharjah och som angav att den berörda personen arbetade för sökanden och bolaget Great Ocean Shipping Service sedan februari 2010.

d) Ett utdrag från webbplatsen för en organisation bestående av iranska exportörer av gruvdriftprodukter och ingenjörstjänster, vilket hittades på internet den 28 oktober 2013, enligt vilket sökanden utgav sig för att vara HDSL:s agent.

59 I detta avseende konstaterar tribunalen för det första att rådet, innan det antog rättsakterna från juni 2013, endast förfogade över de uppgifter som hade hittats på internet den 11 mars 2013. Redan av detta följer att övrigt bevismaterial, vilket hittades på internet efter antagandet av rättsakterna från juni 2013, närmare bestämt den 28 oktober 2013, i enlighet med den rättspraxis som avses i punkt 55 ovan inte kunde åberopas av rådet till stöd för nämnda rättsakter.

60 För det andra ska noteras att beslutet att behålla sökandens namn i de omtvistade förteckningarna i rättsakterna från juni 2013 utgjorde ett påföljande beslut till de restriktiva åtgärderna och att rådet därför var skyldigt att delge sökanden den information eller de omständigheter i ärendet som enligt rådet motiverade nämnda behållande innan det antog beslutet, i enlighet med den rättspraxis som avses i punkterna 56 och 57 ovan.

61 Detta konstaterande påverkas inte av rådets argument, vilket framfördes vid förhandlingen, att sökanden i enlighet med unionens rättspraxis borde ha framställt en begäran om tillgång till handlingarna i ärendet för att få kännedom om den bevisning som avses i punkt 58 ovan och att rådet, då sökanden inte gjorde detta, inte var skyldigt att självmant ge sökanden tillgång till handlingarna i ärendet.

62 Det ska i detta avseende erinras om att enligt fast rättspraxis innebär inte principen om rätt till försvar att rådet, när tillräckligt exakta uppgifter som ger den berörda enheten möjlighet att på ett ändamålsenligt sätt tillkännage sin ståndpunkt beträffande de omständigheter som rådet har gjort gällande mot denna har meddelats, har en skyldighet att självmant ge tillgång till handlingarna i ärendet. Det är endast på begäran av den berörda parten som rådet är skyldigt att ge tillgång till samtliga administrativa icke konfidentiella handlingar som rör åtgärden i fråga (se dom av den 6 september 2013, Bank Melli Iran/rådet, T-35/10 och T-7/11, EU:T:2013:397, punkt 84 och där angiven rättspraxis).

63 I föreliggande fall delgavs sökanden emellertid ingen information vilken hade gjort det möjligt för företaget att på ett fruktbart sätt framföra sina synpunkter på de omständigheter som rådet lade det till last innan rättsakterna från juni 2013 antogs, i enlighet med den rättspraxis som avses i punkt 57 ovan. Därtill kommer att varken rådets skrivelse av den 10 juni 2013 (se punkt 19 ovan) eller rättsakterna från juni 2013 innehöll några uppgifter om de nya omständigheter på grundval av vilka rådet hade tagit upp sökandens namn i de omtvistade förteckningarna.

64 Dessutom, såsom rådet själv har medgett, är den nya bevisning som avses i punkt 58 ovan offentlig då den finns på internet. Av detta följer att inga tvingande hänsyn till Europeiska unionens eller dess medlemsstaters säkerhet, eller deras internationella relationer, utgjorde hinder för att nämnda uppgifter lämnades ut innan rättsakterna från juni 2013 antogs.

65 Slutligen ska det preciseras att om rådet kunde åberopa upplysningarna i svarsinlagan i mål T-423/13 skulle det kunna framföra ytterligare skäl i syfte att komplettera de skäl som angavs i rättsakterna från juni 2013. Detta skulle även äventyra sökandens rätt till försvar och till en effektiv

domstolsprövning. Eftersom sökanden inte kunde få kännedom om dessa skäl i tillräckligt god tid för att dels försvara sin ståndpunkt i samband med det administrativa förfarandet, dels bedöma huruvida upptagandet av dess namn i de omtvistade förteckningarna var välgrundat och huruvida det var lämpligt att väcka talan, skulle sökanden nämligen endast ha kunnat framföra synpunkter mot dessa skäl i repliken och i samband med den muntliga delen av förfarandet. Principen om parternas lika ställning inför unionsdomstolen skulle därmed åsidosättas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 september 2013, Bateni/rådet, T-42/12 och T-181/12, ej publicerad, EU:T:2013:409, punkt 54 och där angiven rättspraxis).

66 Under dessa omständigheter ska de upplysningar som lämnades för första gången i svarsinlagan i mål T-423/13 inte beaktas av tribunalen, även om de skulle kunna motivera upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna. Om sådana upplysningar beaktades skulle nämligen såväl principen om att de angripna rättsakternas lagenlighet endast kan bedömas på grundval av faktiska och rättsliga omständigheter på grundval av vilka rättsakterna antagits, som sökandens rätt till försvar och en effektiv domstolsprövning åsidosättas.

67 Tribunalen ska följaktligen pröva huruvida rådet gjorde en oriktig bedömning när den, utan den bevisning som presenterats i svarsinlagan i mål T-423/13, fastställde att beslutet att på nytt ta upp sökandens namn i de omtvistade förteckningarna var tillräckligt underbyggt.

Huruvida invändningen om en oriktig bedömning är välgrundad

68 Såsom angetts i punkt 44 ovan har sökanden gjort gällande att skälen för att ta upp dess namn i de omtvistade förteckningarna var felaktiga samt att rådet inte har anfört någon bevisning för nämnda skäl.

69 Såsom tribunalen har erinrat om i punkt 45 ovan har rådet svarat att upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna grundar sig på två olika kriterier, varav det första är att företaget har agerat på IRISL:s vägnar och det andra är att det har hjälpt enheter vilkas namn har tagits upp i nämnda förteckningar att kringgå sanktioner som har vidtagits mot dem. För det fall tribunalen bedömer att grund saknas för skälen avseende det första kriteriet anser rådet att upptagandet kan vara motiverat på grundval av de skäl som avser det andra kriteriet.

70 Det ska i detta hänseende erinras om att rådet, för att motivera upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna, med avseende på det första kriteriet som tas upp i punkt 69 ovan, bekräftade att sökanden kontrollerades av M. M. F., som hade varit IRISL:s regionala direktör för Förenade Arabemiraten, att sökanden i egenskap av HDSL:s agent agerade som IRISL:s fraktmäklare i Jebel Alis hamn och att sökanden hade utfärdat falska transporthandlingar till IRISL och enheter som innehades eller kontrollerades av IRISL. Vad avser det andra kriterium som tas upp i punkt 69 ovan har rådet anfört att sökanden hade bildats för att ersätta en enhet som var föremål för EU-sanktioner och befann sig under likvidation. Sökanden och enheten i fråga företräds nämligen av samma person i sammanslutningen av agenter för rederier i Dubai och den berörda enheten har tillhandahållit HDSL mäklartjänster inom sjöfart vilka sökanden idag tillhandahåller nämnda HDSL, vilken är upptagen i de aktuella förteckningarna sedan den 26 juli 2010, och på så sätt gör det möjligt för enheten att kringgå de sanktioner som den påförts.

71 Det ska emellertid preciseras att den enda bevisning som har åberopats av rådet är den bevisning som tagits upp i punkt 58 ovan som inte kan beaktas av de skäl som anges i punkterna 59–66 ovan.

72 Tribunalen konstaterar följaktligen att i avsaknad av bevisning som rådet kan åberopa med framgång grundade sig upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna enbart på principiella uttalanden, och detta oberoende av om skälen för upptagande vilka avser det första kriteriet eller skälen för upptagande vilka avser det andra kriteriet beaktas (se punkt 69 ovan).

Huruvida invändningen om felaktig rättstillämpning är välgrundad

73 Inom ramen för den andra grunden har sökanden också gjort gällande, vilket tribunalen har erinrat om i punkt 44 ovan, att upptagandet av dess namn i de omtvistade förteckningarna saknar rättslig grund sedan domen av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453), meddelades. Sökanden tog upp detta argument i repliken eftersom domen i fråga ännu inte hade meddelats när talan väcktes. I sitt svar på åtgärderna för processledning har sökanden dessutom preciserat att tribunalen, i den ovannämnda domen, fastställde att rådet inte hade motiverat upptagandet av IRISL:s namn i de omtvistade förteckningarna och att upptagandet av namnen på de enheter (inklusive sökanden) som ägdes eller kontrollerades av IRISL eller som agerade på dess vägnar därmed blev olagligt från juli månad år 2010 (det datum då IRISL togs upp i förteckningarna första gången). Sökanden har tillagt att enligt tribunalens rättspraxis innebär en dom genom vilken en benämning ogiltigförklaras att ”namnet på enheten i fråga retroaktivt avlägsnas från rättsordningen och att upptagandet anses aldrig ha existerat”. Enligt sökanden är denna princip tillämplig i föreliggande fall.

74 Rådet har bestritt sökandens argument och har bland annat gjort gällande att sökanden, inom ramen för sitt svar på åtgärderna för processledning, i repliken som följde efter meddelandet av domen av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453), inte åberopade någon grund eller något argument med innebörden att upptagandena av IRISL:s namn och namnen på de andra berörda enheterna i de omtvistade förteckningarna borde anses aldrig ha existerat vid tidpunkten för antagandet av rättsakterna från juni 2013. Enligt rådet kan en sådan grund eller ett sådant argument därför inte undersökas av tribunalen i föreliggande fall, eftersom tribunalen i så fall riskerar att döma utöver vad som har yrkats (*ultra petita*).

75 I detta avseende ska det noteras att i strid med vad rådet har anfört uppmanade sökanden, inom ramen för repliken, tribunalen att uttala sig om vilka följder som domen av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453), hade för rättsakterna från juni 2013 (se punkt 44 ovan). De synpunkter som sökanden framförde i sitt svar på åtgärderna för processledning utgjorde bara en utveckling av nämnda argument, vilket därmed kan tas upp till sakprövning.

76 Under alla omständigheter ska det erinras om att följderna av en lagakraftvunnen dom av tribunalen ingår bland de grunder avseende tvingande rätt som kan prövas ex officio av unionsdomstolarna (se, analogt, dom av den 1 juni 2006, P & O European Ferries (Vizcaya) och Diputación Foral de Vizcaya/kommissionen, C-442/03 P och C-471/03 P, EU:C:2006:356, punkt 45). Av detta följer att tribunalen, även om sökanden inte hade framfört några argument inom ramen för repliken och i sitt svar på åtgärderna för processledning, ex officio borde ha prövat rättsverkningarna av domen av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453), för de angripna rättsakterna.

77 Vad avser prövningen i sak av sökandens argument om felaktig rättstillämpning av rådet ska det preciseras att det följer av rättspraxis att giltigheten av upptagandet av en enhets namn i förteckningen över personer eller enheter som omfattas av restriktiva åtgärder med anledning av att de har band till en annan enhet vars namn tagits upp i nämnda förteckning är underkastad villkoret att denna andra enhets namn, vid tidpunkten för upptagandet, var upptagen i förteckningen på goda grunder. Enligt denna rättspraxis är det nödvändigt och lämpligt att frysa tillgångarna för de enheter som ägs eller kontrolleras av en enhet vars namn på ett korrekt sätt har tagits upp i förteckningen i fråga eller som agerar för denna enhets räkning, för att säkerställa att de restriktiva åtgärderna som vidtagits mot denna enhet är effektiva och att de inte kringgås. Av detta följer att i avsaknad av ett giltigt upptagande av IRISL:s namn i de omtvistade förteckningarna är upptagandet i nämnda förteckningar av namnen på enheter som agerar på IRISL:s vägnar eller tillhandahåller betydande tjänster till IRISL eller andra enheter som agerar på dess vägnar, inte längre motiverat av målet att säkerställa att de restriktiva åtgärderna som vidtagits mot IRISL är effektiva och att de inte kringgås

(se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet, T-489/10, EU:T:2013:453, punkterna 75–77, se också dom av den 9 december 2014, BT Telecommunications/rådet, T-440/11, ej publicerad, EU:T:2014:1042, punkt 149 och där angiven rättspraxis).

78 I föreliggande fall ska det erinras om att domen i målet Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453) meddelades den 16 september 2013. Genom denna dom ogiltigförklarades de restriktiva åtgärder som hade vidtagits mot IRISL och andra enheter, däribland enheterna HDSL och SAPID. Det ska noteras att de restriktiva åtgärder som hade vidtagits mot IRISL hade använts för att motivera upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna med avseende på det första kriteriet som nämns i punkt 69 ovan, det vill säga att sökanden hade agerat på IRISL:s vägnar, samtidigt som de restriktiva åtgärder som hade vidtagits mot HDSL och SAPID, såsom följer av en genomläsning av rättsakterna från juni 2013 (se punkt 18 ovan), hade använts för att motivera upptagandet av sökandens namn i nämnda förteckningar med avseende på det andra kriteriet som nämns i punkt 69 ovan, det vill säga att sökanden hjälpte de angivna enheterna att kringgå de sanktioner som hade vidtagits mot dem.

79 Även om rättsverkningarna av upptagandet av IRISL:s, HDSL:s och SAPID:s namn i de omtvistade förteckningarna upprätthölls till dess att den frist som avses i artikel 60 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol hade löpt ut, med avvikelse från artikel 280 FEUF, det vill säga till dess den frist för överklagande som anges i artikel 56 första stycket i nämnda stadga hade löpt ut, är det likväl så att nämnda upptagande avlägsnades retroaktivt från rättsordningen som om det aldrig hade existerat när nämnda frist löpte ut (dom av den 28 maj 2013, Abdulrahim/rådet och kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, punkt 68, se även dom av den 9 december 2014, BT Telecommunications/rådet, T-440/11, ej publicerad, EU:T:2014:1042, punkt 149 och där angiven rättspraxis).

80 Tribunalen får nämligen fastställa en tidsfrist under vilken rättsverkningarna av ogiltigförklaringen av en rättsakt skjuts upp i syfte att ge rådet möjlighet att avhjälpa de fastställda åsidosättandena genom att, vid behov, anta nya allmänna kriterier för upptagande i förteckningen över personer eller enheter som utgör föremål för restriktiva åtgärder och nya restriktiva åtgärder, vilka syftar till att frysa den berörda enhetens penningmedel med avseende på framtiden. Det ska emellertid noteras att varken sådana nya allmänna kriterier för upptagande eller nya restriktiva åtgärder medger att åtgärder som fastställts vara olagliga i en dom av tribunalen förklaras vara giltiga (se, för ett liknande resonemang, dom av den 22 september 2015, First Islamic Investment Bank/rådet, T-161/13, EU:T:2015:667, punkt 102).

81 Av detta följer att uppskjutandet av följderna av ogiltigförklaringen av en rättsakt inte äventyrar den princip, vilken den rättspraxis som avses i punkt 79 ovan erinrar om, enligt vilken ogiltigförklaringen av de berörda rättsakterna får retroaktiv verkan så snart som fristen för uppskjutande löpt ut vilket innebär att de akter som berörs av ogiltigförklaringen kan anses aldrig ha existerat.

82 I föreliggande fall är det sålunda – oberoende av om det första kriteriet, om att sökanden agerar på IRISL:s vägnar, eller om det andra kriteriet, om att sökanden hjälper de angivna enheterna att kringgå sanktioner som påförts dem, genom att agera på HDSL:s och SAPID:s vägnar, eller genom att ersätta Great Ocean Shipping Services för att utföra de uppgifter som det hade utfört för HDSL, avses – i den mån som upptagandet av IRISL:s, HDSL:s och SAPID:s namn i de omtvistade förteckningarna har ogiltigförklarats av tribunalen, inte längre möjligt att motivera antagandet och bibehållandet av restriktiva åtgärder mot sökanden på grundval av något av dessa kriterier, då dessa förutsätter ett giltigt upptagande av nämnda enheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet, T-489/10, EU:T:2013:453, punkterna 75-77, se också, analogt, dom av den 9 december 2014, BT Telecommunications/rådet, T-440/11, EU:T:2014:1042, punkt 149 och där angiven rättspraxis).

83 Rådet gjorde sig således skyldigt till felaktig rättstillämpning när det grundade beslutet att behålla sökandens namn i de omtvistade förteckningarna på skäl som hade ett samband med något av de kriterier som tas upp i punkt 82 ovan.

84 Följaktligen ska talan bifallas såvitt avser den andra grunden. Talan i mål T-423/13 ska bifallas och rättsakterna från juni 2013 ska ogiltigförklaras i de delar som dessa rättsakter avser sökanden, utan att det är nödvändigt att pröva övriga grunder till stöd för talan.

Mål T-64/14

85 I mål T-64/14 har sökanden åberopat sju grunder till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring av rättsakterna från november 2013. Den första grunden avser en avsaknad av rättslig grund för de angripna rättsakterna till följd av att de allmänna kriterierna för upptagande vilka fastställdes genom rättsakterna från oktober 2013 är rättsstridiga. Den andra grunden avser ett åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar, principen att ett avgörande är slutgiltigt, rättssäkerhetsprincipen, principen *ne bis in idem*, principen om rättskraft och icke-diskrimineringsprincipen. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av rätten till försvar. Den femte grunden avser en oriktig bedömning, underlåtenhet att iaktta de tillämpliga kriterierna för att upprätta de omtvistade förteckningarna, bristande bevisning till stöd för de restriktiva åtgärder som vidtagits samt, i sak, felaktig rättstillämpning. Den sjätte grunden avser ett åsidosättande av de grundläggande rättigheterna, närmare bestämt av äganderätten, näringsfriheten och rätten till anseende. Den sjunde grunden avser maktmissbruk av rådet.

86 Tribunalen ska först pröva den femte grunden.

87 Sökanden har anfört sex argument inom ramen för den femte grunden. Sökanden har för det första gjort gällande att beslutet att behålla IRISL:s namn i de omtvistade förteckningarna ännu inte hade antagits när beslutet att behålla sökandens namn i nämnda förteckningar i rättsakterna från november 2013 antogs. För det andra har sökanden gjort gällande att företaget inte utför några som helst tjänster för IRISL. För det tredje har sökanden anfört att beslutet att behålla HDSL:s namn i dessa förteckningar inte heller hade antagits när sökandens namn på nytt togs upp i samma förteckningar och att det sistnämnda upptagandet, vilket motiverades med att sökanden tillhandahöll HDSL betydande tjänster, därför saknade rättslig grund. För det fjärde anser sökanden att det faktum att sökanden är HDSL:s agent inte kan utgöra grund för ett upptagande av dess namn i förteckningarna i fråga. Sökanden har i repliken tillagt att de förklaringar som rådet lämnat i syfte att precisera skälen för nämnda upptagande kom för sent och inte var tillräckligt underbyggda. För det femte har sökanden gjort gällande att det inte finns någon bevisning för att sökanden medverkar till spridning av kärnmaterial. För det sjätte har sökanden anfört att dess anställda, vars curriculum vitae rådet har företett, inte tillhandahåller några tjänster till IRISL:s fartyg, vilka för övrigt aldrig lägger till i Jebel Alis hamn.

88 Rådet anser att sökanden saknar stöd för sina argument. Rådet har för det första gjort gällande att IRISL:s och HDSL:s namn fortfarande fanns upptagna i de omtvistade förteckningarna när sökandens namn togs upp i nämnda förteckningar. När tribunalen ogiltigförklarade upptagandet av de förstnämnda namnen fastställde den nämligen också att rättsverkningarna av de berörda rättsakterna skulle upprätthållas till dess att den delvisa ogiltigförklaringen av förordning nr 267/2012 hade trätt i kraft (dom av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet, T-489/10, EU:T:2013:453, punkterna 80–83), det vill säga efter utgången av den frist för överklagande som anges i artikel 56 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol. För det andra har rådet vidhållit att de tjänster som sökanden, i egenskap av agent, tillhandahåller HDSL är betydande i den meningen att HDSL utan dessa tjänster inte skulle kunna bedriva verksamhet i Förenade Arabemiraten. För det tredje har rådet anfört att de kriterier på grundval av vilka sökandens namn togs upp i dessa

förteckningar inte är kriterierna avseende dess medverkan till spridningen av kärnmaterial, utan de allmänna kriterierna för upptagande vilka fastställdes genom rättsakterna från oktober 2013, vilka tribunalen erinrat om i punkt 25 ovan. För det fjärde har rådet gjort gällande att det företedde bevisning för beslutet att behålla sökandens namn i samma förteckningar, bland annat i form av ett curriculum vitae för en av sökandens anställda av vilket det framgick att vederbörande agerade när IRISL:s fartyg trafikerade Jebel Alis hamn.

89 Det ska erinras om att upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna skedde på grundval av de allmänna kriterierna för upptagande vilka fastställdes genom rättsakterna från oktober 2013, vilka möjliggjorde ett upptagande i nämnda förteckningar av bland annat namnen på ”personer eller enheter som ägs eller kontrolleras av IRISL, som agerar på IRISL:s vägnar eller tillhandahåller försäkringstjänster eller andra betydande tjänster till IRISL eller till enheter som ägs eller kontrolleras av IRISL eller som agerar på dess vägnar”, och motiverades på följande sätt: ”[Sökanden] tillhandahåller betydande tjänster till HDSL, som är en i förteckningen upptagen enhet som agerar på uppdrag av IRISL.”

90 Upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna skedde den 16 november 2013 och grundade sig på att sökanden, i egenskap av agent, tillhandahöll betydande tjänster till HDSL, som var en enhet som agerande på IRISL:s vägnar. Motiveringen av nämnda upptagande bestod följaktligen av två sammanhängande delar. Den första delen avsåg den omständigheten att sökanden tillhandahöll betydande tjänster till HDSL och den andra delen den omständigheten att HDSL var en enhet som agerade på IRISL:s vägnar.

91 Såsom har angetts i punkt 78 ovan ogiltigförklarade tribunalen upptagandena av IRISL:s och HDSL:s namn i de omtvistade förteckningarna (dom av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet, T-489/10, EU:T:2013:453) och, såsom har angetts i punkt 79 ovan, ska dessa upptaganden, med anledning av den retroaktiva verkan av ogiltigförklaringen av desamma, anses aldrig ha existerat.

92 Såsom har angetts i punkt 32 ovan togs IRISL:s och HDSL:s namn på nytt upp i de omtvistade förteckningarna den 26 november 2013, det vill säga efter det att sökandens namn hade upptagits i nämnda förteckningar den 16 november 2013.

93 Av det ovan anförda följer att IRISL:s och HDSL:s namn inte på ett giltigt sätt var upptagna i de omtvistade förteckningarna vid tidpunkten för upptagandet av sökandens namn i nämnda förteckningar, vilket är den tidpunkt med avseende på vilken de angripna rättsakternas lagenlighet ska bedömas enligt den rättspraxis som avses i punkt 55 ovan.

94 Av samma skäl som anförts i punkterna 77–82 ovan ska rådet följaktligen, i enlighet med vad som gjorts gällande av sökanden, anses ha gjort sig skyldigt till felaktig rättstillämpning när det, genom rättsakterna från november 2013, beslutade att behålla sökandens namn i de omtvistade förteckningarna på grundval av att IRSL:s och HDSL:s namn fanns upptagna i nämnda förteckningar, i avsaknad av ett giltigt upptagande av namnen på dessa enheter i dessa förteckningar vid tidpunkten för upptagandet av sökandens namn i samma förteckningar.

95 Såsom har angetts i punkt 77 ovan är upptagandet av sökandens namn i de omtvistade förteckningarna med anledning av att sökanden tillhandahöll betydande tjänster till HDSL, som är en enhet som agerar på IRISL:s vägnar, i avsaknad av ett giltigt upptagande av IRISL:s och HDSL:s namn i nämnda förteckningar, inte längre motiverat av målet att säkerställa att de restriktiva åtgärderna som vidtagits mot IRISL och HDSL är effektiva och att de inte kringgås (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet, T-489/10, EU:T:2013:453, punkterna 75–77, och dom av den 9 december 2014, BT Telecommunications/rådet, T-440/11, ej publicerad, EU:T:2014:1042, punkt 149 och där angiven rättspraxis).

96 Denna slutsats påverkas inte av det argument som rådet framförde i sitt svar på åtgärderna för processledning, genom vilket det gjorde gällande att de omständigheter som nämndes i motiveringen till upptagandet av IRISL:s namn i de omtvistade förteckningarna inte hade ifrågasatts genom domen av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453), och att samma omständigheter som hade motiverat nämnda upptagande, vilket ogiltigförklarades av tribunalen, därmed – från det att de allmänna kriterierna för upptagande ändrades genom rättsakterna från oktober 2013, vilka antogs för att avhjälpa rättsstridigheter som hade fastställts genom nämnda dom – blev förenliga med ett av de nämnda allmänna kriterierna för upptagande, nämligen det kriterium enligt vilket namnen på personer eller enheter som kringgått eller brutit mot bestämmelser i FN:s säkerhetsråds resolutioner eller i unionens rättsakter får tas upp i nämnda förteckningar. Med andra ord anser rådet att nämnda ändring av de allmänna kriterierna för upptagande genom rättsakterna från oktober 2013, vilken genomfördes innan sökandens namn togs upp i dessa förteckningar genom rättsakterna från november 2013, medförde att upptagandena av IRISL:s och HDSL:s namn i samma förteckningar blev giltiga från den dag då dessa rättsakter antogs.

97 Det ska emellertid noteras att den omständigheten att rådet, under den period då verkningarna av ogiltigförklaringen genom domen av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453) sköts upp, och innan sökandens namn togs upp i de omtvistade förteckningarna genom rättsakterna från november 2013, genom att anta rättsakterna från oktober 2013 ändrade de allmänna kriterierna för upptagande i förteckningen av personer eller enheter vilka utgör föremål för restriktiva åtgärder bland annat i syfte att säkerställa att upptagandena av IRISL:s och HDSL:s namn i nämnda förteckningar blev förenliga med dessa nya allmänna kriterier för upptagande, inte påverkar slutsatsen enligt vilken, såsom har påpekats i punkterna 79–81 och 91 ovan, upptagandena av IRISL:s och HDSL:s namn i dessa förteckningar, vilka ogiltigförklarades genom nämnda dom, avlägsnas retroaktivt från rättsordningen när den period under vilken verkan av nämnda dom skjuts upp har löpt ut, för att anses aldrig ha existerat. Enbart ändringen av de nämnda nya allmänna kriterierna för upptagande medför nämligen inte att upptagandena av IRISL:s och HDSL:s namn i förteckningarna i fråga, vilka skedde på grundval av de föregående allmänna kriterierna för upptagande, blir giltiga från det att nämnda ändring träder i kraft. Nämnda ändring kan således inte avhjälpa de rättsstridigheter som fastställts genom domen av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453), genom vilken nämnda upptaganden ogiltigförklarades.

98 En annan tolkning än den som anges i punkt 97 ovan skulle strida mot den princip som det erinras om i punkt 55 ovan. Faktiska och rättsliga omständigheter vilka är hänförliga till tiden efter upptagandena av IRISL:s och HDSL:s namn i de omtvistade förteckningarna kan följaktligen inte beaktas vid bedömningen av lagenligheten av nämnda upptaganden.

99 Av detta följer att rådet, såsom angetts i punkt 80 ovan, inte enbart genom att ändra de allmänna kriterierna för upptagande genom rättsakterna från oktober 2013, kunde avhjälpa de rättsstridigheter som fastställdes i domen av den 16 september 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet (T-489/10, EU:T:2013:453), och behålla IRISL:s och HDSL:s namn i de omtvistade förteckningarna. För övrigt, vad gäller nämnda upptaganden, konstaterar tribunalen att rådet inte nöjde sig med att enbart ändra nämnda allmänna kriterier för upptagande, utan även tog upp nya namn på grundval av bland annat dessa nya allmänna kriterier för upptagande. Såsom har angetts i punkterna 92 och 93 ovan ägde dessa nya upptaganden emellertid rum efter upptagandet av sökandens namn i nämnda förteckningar och kan därmed inte, av de skäl som angetts i punkterna 94 och 95 ovan, motivera det sistnämnda upptagandet på grundval av rättsakterna från november 2013.

100 Av detta följer att talan ska bifallas på den femte grunden och att rättsakterna från november 2013 ska ogiltigförklaras i de delar som de rör sökanden, utan att det är nödvändigt att pröva de andra grunderna i talan eller invändningen om att de allmänna kriterierna för upptagande vilka fastställdes genom rättsakterna från oktober 2013 är rättsstridiga.

Rättsverkningarna av att de angripna rättsakterna delvis ogiltigförklaras

101 Vad avser genomförandeförordning nr 522/2013, genom vilken sökandens namn togs upp i förteckningen i bilaga IX till förordning nr 267/2012, ska det noteras att nämnda förordning saknar rättsverkningar sedan antagandet av förordning nr 1154/2013. Ogiltigförklaringen av genomförandeförordning nr 522/2013, i de delar som den rör sökanden, berör således endast förordningens rättsverkningar under tiden mellan dess ikraftträdande och antagandet av förordning nr 1154/2013.

102 Vad avser beslutet 2013/270, genom vilket sökandens namn togs upp i förteckningen i bilaga II till beslutet 2010/413, ska det preciseras att rättsverkningarna av ogiltigförklaringen av beslutet, i de delar som beslutet rör sökanden, är omedelbara och slutgiltiga.

103 Vad gäller verkningarna i tiden av ogiltigförklaringen av förordning nr 1154/2013 erinrar tribunalen om att det i artikel 60 andra stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol föreskrivs att en ogiltigförklaring av denna förordning, i de delar som förordningen rör sökanden, med avvikelse från artikel 280 FEUF, ska gälla först efter utgången av den överklagandetid som anges i artikel 56 första stycket i stadgan eller, om ett överklagande har skett inom den tiden, efter det att överklagandet har ogillats (se, analogt, dom av den 16 september 2011, Kadio Morokro/rådet, T-316/11, ej publicerad, EU:T:2011:484, punkt 38, och dom av den 6 september 2013, Good Luck Shipping/rådet, T-57/12, ej publicerad, EU:T:2013:410, punkt 74).

104 Vad avser beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2013/661, ska det erinras om att, enligt artikel 264 andra stycket FEUF, kan tribunalen, om den anser det nödvändigt, ange vilka verkningar av den ogiltigförklarade akten som ska betraktas som bestående (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 september 2013, Europäisch-Iranische Handelsbank/rådet, T-434/11, EU:T:2013:405, punkt 220, och dom Good Luck Shipping/rådet, T-57/12, ej publicerad, EU:T:2013:410, punkt 75).

105 I förevarande fall kan den omständigheten att den delvisa ogiltigförklaringen av förordning nr 1154/2013 om ändring av bilaga IX till förordning nr 267/2012 får rättsverkningar vid ett annat datum än ogiltigförklaringen av bilaga II till beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2013/661, allvarligt påverka rättssäkerheten, eftersom dessa två rättsakter föreskriver identiska åtgärder avseende sökanden.

106 Rättsverkningarna av bilaga II till beslut 2010/413, i dess lydelse enligt beslut 2013/661, ska således upprätthållas, vad avser sökanden, till dess att den delvisa ogiltigförklaringen av förordning nr 1154/2013 träder ikraft med avseende på bilaga IX till förordning nr 267/2012 (se, analogt, dom av den 11 december 2012, Sina Bank/rådet, T-15/11, EU:T:2012:661, punkt 89, och dom av den 6 september 2013, Good Luck Shipping/rådet, T-57/12, ej publicerad, EU:T:2013:410, punkt 76).

Rättegångskostnader

107 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska rättegångsdeltagare som har tappat målet förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Sökanden har yrkat att rådet ska förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta sökandens rättegångskostnader. Eftersom rådet har tappat de förenade målen T-423/13 och T-64/14 ska sökandens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen),

följande:

1) Följande rättsakter ogiltigförklaras i de delar som avser Good Luck Shipping LLC:

— Rådets beslut 2013/270/Gusp av den 6 juni 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran,

— rådets genomförandeförordning (EU) nr 522/2013 av den 6 juni 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran,

— rådets beslut 2013/661/Gusp av den 15 november 2013 om ändring av beslut 2010/413/Gusp om restriktiva åtgärder mot Iran, och

— rådets genomförandeförordning (EU) nr 1154/2013 av den 15 november 2013 om genomförande av förordning (EU) nr 267/2012 om restriktiva åtgärder mot Iran.

2) Verkningarna av beslut 2013/661 ska bestå med avseende på Good Luck Shipping, fram till dess ogiltigförklaringen av förordning nr 1154/2013 träder i kraft.

3) **Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Good Luck Shippings rättegångskostnader.**

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 24 maj 2016.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Bakgrund till tvisten 2

Förfarandet och parternas yrkande 6

Rättslig bedömning 7

Mål T-423/13 7

Omständigheter vilka rådet i föreliggande fall kan åberopa med framgång 9

Huruvida invändningen om en oriktig bedömning är välgrundad 11

Huruvida invändningen om felaktig rättstillämpning är välgrundad 12

Mål T-64/14 14

Rättsverkningarna av att de angripna rättsakterna delvis ogiltigförklaras 17

Rättegångskostnader 17